

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenem ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Turki hoté boj.

Iz Carigrada se javlja, da so stopili v sredo vsi turški dostojanstveniki skupaj in so se posvetovali. Povabljeni so bili — poroča „N. W. T.“ — vsi ministri, vsi svéniki državni, načelnik islama, patrijarh grški v Carigradu, armenski višji popje, ulemi carske palače in večjih turških cerkev predstojniki, potem Abdul-Kerim paša in vsi carigradski oficirji do obrstov, večina bode — pravijo — gotovo v tacihi stanovih, ki nečejo o udaji ničesa slišati, nego bojevati se. Zastopniki evropski so uže 18. januarja — če je tem virom verjeti — imeli pri sultanu avdijenco, pa le formalno, in denes ali jutri se uže imajo odpeljati. Turki menijo, da bode potem za nje boljše.

Drugi viri poročajo, da glava turške vlade Mithad-paša zdaj stavlja vse na vojsko. On pravi: ali naj se Turčija utrdi z orožno zmago, ali pa naj pogine. To je vele-energično stanje. Ali pomisliti je, da se takim ljudem rada nesreča prismeje, in bog daj, da se tudi temu turškemu boježeljcu ne skrije.

Tudi vsa poročila o krčevitem dvizanju in očajnem napenjanju Turčije, zbrati vse svoje moči skupaj za vojsko z Rusijo, kažejo neko divjo obupno moč, katera se ne sme preniko šteti.

Sicer pa, če vsa Turčija nij mogla ničesa opraviti štiri cele mesece proti Srbiji in Črnej gori, vendar bi bilo čudno, kako bi se mogla vstavljati navalu obeh in še velike Rusije, in — še Grecije in Rumunije, kateri poslednji dve vendar nijsta menda tako se slepoto udarjeni, da ne bi vedeli, kaj ju čaka, ako zmaga

Turčija. Zlasti Rumuni, sosedje Magjarov, imajo velik nauk iz potovanja magjarskih študentov v Pešti in ta nauk bodo valjda upotreabili.

Volitev predsednika v zedinjenih državah severne Amerike.

Severno-ameriška ljudovlada je zdaj, piše dunajski „Vaterland“, v prav resnobni krizi, katere konca se se skrbjo pričakuje, kajti lahko se rodi iz nje meščanska vojska ali pa drugačni razpori. Oba kandidata, republikanski in demokratični, imata skoraj enako veliko glasov in zdaj se ne ve, kdo bi nekatere glasove verificiral — kajti o tem konstitucija ne govori. Priznanje ali zamenje teh glasov bo odločilo, in ker nobena stranka drugi pravične sodbe ne zaupa, skušati obe, da bi druga drugi ves upliv na verificacijo vzeli.

Da bralci razumejo položeno stvar, treba jim je pojasniti način, kako se predsednik voli. Volitev se v različnih državah severne Amerike drugače godi, a nikjer potom splošnega glasovanja. V najmnogejših državah prvotni volilci volijo odbornike, ki potem predsednika izberejo, in tudi to uplivanje naroda še nij staro. Konstitucija severo-ameriških zedinjenih držav sledeče ravnanje pri volitvi prezidenta ameriške zadrage zapoveduje:

Vsaka štiri leta se zbero na prvi vtorek meseca novembra države — ne narod — in volijo nekaj volilcev, ki so primerni številu njihovih zastopnikov v obeh zbornicah kongresovih. Prvo sredo decembra potem zbirajo se tako voljeni v svojih dotičnih državah in s tajnim glasovanjem volijo predsednika in

podpredsednika te zadrage. Ti glasovi posameznih držav se zapečatijo — in pošljejo predsedniku zadrage, — ki jih drugo sredo februarja potem v navzočnosti obeh zbornic odpre, glasove sešteje in rezultat glasovanja objavi. Da je volitev veljavna, treba absolutne večine. Ako te večine noben kandidat ne doseže, voli senat podpredsednika; a v tem izjemnem slučaju glasuje zbornica po državah, in vsaka država ima samo eden glas.

Ta sistem je bil rezultat kompromisa mej federalisti, ki so težili po centralni oblasti in pa mej proti-federalisti, katerim je bila na srcu avtonomija držav. Mislili so, da so na ta način bili mej narod pa mej one, ki so po najvišjem uradu v zadrugi težili, postavili volilno telo, ki bi obstalo iz odvisnih in odličnih mož, in ti bi morali dajati vse mogoče garancije. A to ravnanje je navada strank uničila, katere so hotele od vseh odbornikov terjati, da za odločnega, od stranke postavljenega kandidata glasuje.

7. novembra je v 37 državah narod, v 38 pa legislatura volila 369 volilcev, kateri bi potem predsednika volili. V treh južnih državah, katere še zadržni vojaki zasedajo, trdila je i republikanska, i demokratična stranka, da so njeni odborniki pravno voljeni; v dveh severnih državah pa se je po eden republikanski odbornik kot neizborljiv razglasil, in volilci demokratičnih strank v onih državah, katere so imele največ glasov, so terjali pravico, da na njino mesto oddajo svoje glasove.

6. decembra so se odborniki zbrali v svojih državah in so volili predsednika. V Lujizijani, južni Karolini in Floridi so republikanci

Listek.

Prizigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins, poslovenil J.)

Sedmo poglavje.

(Dalje.)

„O ne, dragi Viljem,“ rekla je gospa Sullivanova, „temu se ne smeš preveč čuditi. Stari oče je skusil mnogo grenkega. Ti veš, kako močno se je zanašal na strijca Riharda, in nazadnje je imel neskončno skrb in zadrego z njim; in potem mož tete Sare — videl se je kaj pošten človek, ko ga je Sally vzela, a nazadnje je očeta goljufal strahovito, tako, da je moral zastaviti svojo hišo v Visoki ulici ter jo nazadnje popolno izgubiti. Sedaj je mrtev in nočem nič slabega govoriti o njem; a skazal se nij takega, kot smo ga mi vsi držali, in to, mislim, je Sallyi srce pretrgalo. To je bila strašna izkušnja za očeta, ker Sally je

bila najmlajša hči in zmerom mu najljubša. Precej potem je umrla mati, in zdravil jo je neki mazač, o katerem je oče zmerom rekel, da jej več škoduje kot koristi. Vse skup, imel je dovolj uzrokov življenje gledati le od napačne strani, a Viljem dragi, ti na to ne smeš misliti. Gledati moraš, da bodeš sam dober, in potem bode ponosen na te. Veseli se, kolikor se le more, kadar sliši tebe hvaliti ter se nadeja nekega dne mnogo o tebi.“

Tu sta nehala pogovarjati se; dečko pa je še enkrat ponovil uže često sklenen sklep, da če mu Bog ohrani zdravje in pamet, bode pokazal staremu očetu, da nade nas vselej ne goljufajo in da je strah časih brez vzroka.

O, kako krasno in slavno je za mladeniča, če neprestano hrepeni po vzvišenem, blagem in občekoristnem svrhu! Kako ga to spodbada k marljivosti, stanovitosti in zatajevanju samega sebe! Kolika moč, ki ga neprestano sili k novemu delu. Bojazni, ki bi drugače strašile, malosrčnost, ki bi drugače tlačila, dela, ki bi utrudila ovire, ki bi stra-

šila zopernosti, ki bi potrle skušnjave, ki bi motile vse, to vse leži pred njim razoroženo in onemoglo, kadar se s častnim svrhom pred očmi bori za zmago.

Iz tega tudi izvira, da oni ljudje, ki so bili v časteh, bogastvu in lišpu rojeni, le redkoma zvršijo imenitne reči. Ti niso rojeni za delo, brez dela pa ne dosežemo nobene stvari, kar bi nas vredno bilo. Zakaj se ne določijo za imenitno in vse obsegajočo nalogo (in ta naloga bi za nje bila gotovo častna), da bi pomagali neugodnosti svojih razmer ter postali imenitni, učeni, modri in blagi in sicer kljubu onemu bogastvu, kljubu onemu imenitnemu rodu, kljubu onej priliki k nasledni lenobi, ki so v očeh modrih ljudij in angeljnov prav za prav njih smrtni sovražniki? Za to se je Viljem uže davno določil. Njegov stari oče je bil star, njegova mati slabotna in oba sta bila uboga. Moral je biti podpora njihnej starosti; moral je delati za njih hrano in prijetnost; storiti je moral še več: — nadejala sta se veliko o njem — in prevarati jih nij

glasovali za Hayesa, demokrati za Tildena. V Oregonu je bila dvojna volitev. — Vsaka država je vspeh volitve zapečaten poslala predsedniku senata. To se bode odprlo stoprav februarja. Znan je, da ima demokratičen kandidat 184, republikanski pa 165 nedotakljivih glasov. Dvajset glasov iz Oregona, Floride južne Karoline in Lujizijane je dvojnih. Ako Tilden, demokratični kandidat le še en sam glas izmed teh 20 dobó, postane predsednik, ker ima tudi potem absolutno večino, ako njegov nasprotnik dobó ostalih 19 glasov; Hayes le zmaga, ako dobó vseh 20 glasov.

Vprašanje pa je, da-li ima predsednik, ki zapečateni glasove odpira, pravico določiti, katere dvojne volitve so veljavne, katere pa ne. Konstitucija namreč pravi, da se imajo glasovi šteti. Kdo jih šteje, tega ne določuje. Zaradi te točke je hud prepir v republikli. Hayesovi volilci trdijo, da predsednik senata i odpira i šteje glasove. Ta pa je z večino senata republikanec in bi glasove dal kandidatu svoje stranke. Demokrati pa trdijo, da ima kongres veljavnost volitev določiti — kongres pa je večinom demokratičen in bi se odločil za Tildena.

Vendar pa nij še vse upanje izgubljeno, da se ohrani mir; kajti senat in kongres sta skupno postavila komisijo, ki ima to nalogo tako rešiti, da bo za oba dela prav.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. januarja.

O bankovem vprašanju dunajski listi 17. jan. poročajo: Denes je Andrassy sem prišel. Njegov dohod je v zvezi z željo, rešiti bankovo vprašanje. Drug teden pride skoro gotovo cesar na Dunaj. — Cislejtanska vlada hoče vodje ustavovercev poprašati, kaj jej je storiti.

Vnanje države.

Srbija je s Turčijo sklenila pogodbo zaradi izmenjanja vojnih ujetnikov.

Cernjajev je prišel 17. t. m. v Pariz.

Italijanska vlada predlaga, naj se Tunis proglasi kot quasi neodvisna država, podobno kakor Rumunija.

Iz Londona se piše „Hamburger Corr.“, da so Angleži uže tri divizije vojakov pripravili, katere nabarkajo kamor bi jim trebalo, kadar koli povelje pride. Poveljnik bode lord Napier of Bagdala. V Carigradu pa za zdaj ne mislijo marširati, če se ruska vojska začne, ker se družih vlad boje. Le svoje interese v srednjem morji hote varovati, pravijo.

smel. Pripravljavši se za bodoči boj s svetom vendar nij spozabil sedanosti, ampak rad je sedel za mizo ter se je učil naloge za nedeljsko šolo. Po tem je po stari navadi glasno čital sveto pismo; nazadnje je gospa Sullivanova položivši roko sinu na glavo molila prosto pa srčno molitev za dečka, eno onih maternih molitev, katere otrok spoštljivo in ljubeznjivo posluša in katerih se še poznejša leta spominja, eno izmed molitev, ki človeka varujejo pred izkušnjavo ter ga ohranijo vsega zlega.

Ko je oni večer Viljem bil otšel domov, ostala je Jerica sama s Truemanom ter je nekaj časa sedela tik njega na nizkem stolu, da nij spregovorila. Oči je imela obrnene v belo podobo, ki je ležala v njenem naročju. Dvomiti nij bilo, da je v duhu marsikaj premišljevala, kajti njeno mišljenje se je izražalo jej na obličju. Trueman je redkoma počenjal govoriti; ko pa je videl, da je Jerica nenavadno mirna, prijel jo je za bradico, jej pogledal v oči ter rekel:

Nemške časnike še nij nehal strah, ko so videli, da so zmagali socijalni demokrati — ti nemški nihilisti — v desetih volilnih, a več kot v dvajsetih imajo pa take velike manjšine, da pridejo v ožje volitve. Bismarkov list „Nordd. Allg. Ztg.“ žuga vsled tega liberalcem, da so oni tega krivi in jim prijateljstvo odpoveduje.

Dopisi.

Iz Ljubljane 17. januarja. [Izv. dop.] V današnjem „Slovenskem Narodu“ berem, da je mestni župan gospod Laschan odgovarjal, da je minister uka poročil mu, da v Ljubljani država ne more ustanoviti obrtniške šole zaradi „pomanjkanja denarjev“. Res, denarja manjka dan denes povsod. Ali jaz bi, ko bi smel, povprašal po c. kr. penzioniranem vladnem svetovalcu g. županu in morda še po mestnih svetovalcih ljubljanskih, c. kr. finančnem prokuratorji g. Kalteneckerji, po c. kr. g. Schöpplu, po c. kr. g. Stöcklu, po c. kr. Zhubru, po c. kr. dr. Keesbacherji, in če je še kakov c. kr. gospod mej ljubljanskim občinskim svetovilstvom: kako je to, da ima vaš državni proračun vladin za druga mesta denar, a ne za naše? V „Deutsche Ztg.“ sem bral te dni dopis iz Reichenburga, da država tam vzdržuje obrtniško šolo, katera pa nema letos več kot sedem (7) učencev. Vlada pa nikakor zaradi tega v Reichenbergu šole nij opustila, ampak ustanovila je še pripravljalni kurs za njo, da bi pač več učencev dobila. V Ljubljani bi bilo gotovo brez tacega kurza vsaj 50, namesto 7 učencev. Ne le, da pri nas daleč okoli take boljše šole nij, je tudi Ljubljana večje mesto nego Reichenberg. (Dalje razmišljanje dopisnikovo o tem bi gotovo konfiskaciji zapalo, za to smo ga morali izbrisati. Ur.)

Iz Žabnice pri Škofjeh loki 18. jan. [Izvirni dopis.] Ker se čuje, da novi škof si prizadeva odpraviti marsikatero napako, tako bi bilo želeli, da bi tudi nas Žabničane enkrat obiskal in bi tudi tukaj dosti napačnega videl. Imamo tukaj svojega duhovna, lepo novo cerkev, šolo, naša duhovnija šteje okoli 1000 duš, pa nemamo niti pokopališča, niti krstnega kamena, da si so nam še ranjki škof gospod Anton Alojz Wolf to obodvoje obljubili dati, kakor hitro novo cerkev napravimo. Napravili smo jo, a kadar mi prosimo za pokopališče, tako se nam vselej s tem odgovarja, da večina naših ljudij želi le pri sta-

rej materi-fari v Loki pokopana biti. Pa kdo so tisti ljudje? Tisti so le stare vražne tercijalke. Tukaj je eno tolikanj čudno staro z vsemi vražami oskrbljeno tercijalstvo doma, da takega človek nikjer na sveti ne najde. Postavim: maša v Loki je tem babam veliko boljša, kot pri nas doma, žegni loški imajo veliko večjo moč, kot pa, postavim, če je pri nas doma z žegnomo maša. Kdor je v Loki pri materi-fari pokopan, veliko lažje večno počiva, in tudi gre bolj hitro in bolj gorak v nebesa kot pa kod drugod, itd.

Pri nas nij samostalna duhovnija, ampak kaplanija Starološke fare, pa vendar pri nas brez duhovna nikoli ne bode, pred na kakšnej majhenej fari. Tukaj je jako lep kraj, ljudij šteje naša kaplanija čez 1000 duš, prihodki duhovna so tudi taki, da lahko živi brez skrbi. Posebno pa zato duhoven tukaj mora biti, ker je šola. Iz tega se vidi, da je to napačno, ker nemamo doma svojega pokopališča in krstnega kamena.

Pol ure daleč iz Bitnja prinesejo mrliča do naše cerkve, potlej ga pa še celo uro naprej tresejo v Loko; tukaj imamo pa duhovna, ki nas velja 800 gold. na leto, pa bi ne smel mrličev pokopavati in ljudi krstiti?

Mi upamo, da kar je nepozabljivi škof Anton Alojz Wolf obljubil, a nij mogel izvršiti, zato ker ga je smrt prehitela, bode izvršil sedanji škof dr. Pogačar.

Iz Dunaja 17. jan. [Izv. dop.] V 9. št. letošnjega „Slov. Naroda“ je dopis iz Dunaja, kateri mej drugim tudi stanje „Slovenije na Dunaji“ popisuje. Da se ne bi mislilo: „qui tacet, consentire videtur“, in da stvar pojasnimo, bomo odgovarjali. Najprej je treba vedeti, da je na Dunaji takih vseučilišnikov, ki v „Slovenijo“ kolikor je le mogoče, redno zahajajo, in spet je takih, kateri „Slovenije“ nikdar ne obiskujejo, in se demonstrativno njenih sej ne udeležujejo, brž ko ne za to, ker zanje v „Sloveniji“ lovor-venci ne rastejo. In ravno taki vpijejo zoper naše društvo in na vse kriplje zabavljajo. Na mesto, da bi v „Slov.“ zahajali, imajo nek „klub“, kder so vsi vitezi pri — vrčku. In v tem klubu nobeden znanstvenih spisov — ne bere ampak šteje — vrčke.

Za to pa vas vprašam, kolikokrat ste uže to poletje bili v „Slov.“? Enkrat; nič več, kdo pa bi potem v klubu štel! „Slovenija“ pa ima svoje zборе, kder beremo znanstvene

„Ka ne, Viljem je kaj brdek, moder dečko?“

Jerica je odgovorila: „Da“, vendar pa se ji je zdelo, da nij vedela, kaj je rekla.

„Rada ga imaš, ka ne?“ vprašal je Trueman.

„Zelo rada,“ odgovorila je Jerica enako raztresena. Nij bil Viljem, na katerega je mislila. True je čakal, da bi Jerica počela govoriti o svojem novem znanici, a par minut je le molčala. Potem se je naglo ozrla kvišku ter je rekla: „Strijc Trueman?“

„Kaj praviš?“

„Zakaj moli Samuel k Bogu?“

Trueman jo je debelo pogledal. „Samuel! — Moliti! Ne razumem te prav, kaj praviš?“

„Pravim,“ odgovorila je Jerica podobo kvišku drže, „Viljem je rekel, ta mali deček se kliče Samuel in kleči na kolenih in drži roke sklenene ter zre v nebesa, ker moli k Bogu, ki biva v nebesih. Jaz ne vem, kaj

misli s tem — daleč gori v nebesih — ka vi veste?“

Trueman je vzel podobo, ter jo je pazno ogledoval. Nemirno na stolu se premikavši popraskal se je za ušesi, ter je rekel nazadnje:

„No, mislim, da ima prav. Ta otrok le zares moli, če prav prej nijsem mislil na to. A dobro ne vem, zakaj ga Viljem imenuje Samuel. Hočeva ga enkrat vprašati.“

„Zakaj pa moli, strijc Trueman?“

„O! moli, da bi bil dober; človeka stori dobrega, če moli k Bogu.“

„Ka Bog more storiti človeka dobrega?“

„Da. Bog je zelo velik; Bog zamore vse storiti.“

„Kako more slišati?“

„Bog sliši vse, in vidi vse.“

„Ali pa biva daleč gori v zraku?“

„Da“, odgovoril je Trueman, „v nebesih biva.“

Jerica je mnogo vprašavala, — prašavala

spise in gojimo domače petje. Gotovo je to lep namen „Slov.“ — Misel, da je treba S. Jenku slavnost narediti, izhaja od nas, in mi smo jo sprožili pod tem pogojem, če jo bo mogoče izpeljati. Ker pa naš pevovodja ne živi na Dunaji, a družega bi le za denarje dobili. smo slavnost za zdaj opustili, misleč, ako S. Jenka ne moremo slaviti po tej poti, bomo ga poskusili po drugej. Naš namen je le bil, da bi se ime S. Jenka populariziralo. Lepi spisi o našem pesniku, narodu namenjeni bodo gotovo naš namen dosegli. Kdo pa bi iz domovine na našo slavnost prišel, da bi videl, kako pesnike častimo? Pisati je treba, a ne samo širokoustiti se. Da pa smo za narodno stvar „navdušeni“, nij nas sram.

V statutih „Sl.“ nikjer nij pisano, da se mora vsako leto slavnost narediti, in koliko let je uže minulo, da „Sl.“ nij imela slavnosti, in „Sl.“ nij nikdo zato grajal. Vendar pa imamo redne svoje zборе. Na zbor smo enkrat povabili vse slovenske državne poslance, vsi so bili prišli in navdušeno govorili. Gosp. prof. Šuklje, ki je bil lani na Dunaj prišel in „Sl.“ obiskal, očitno je izrekel svojo hvalo. Drugi hvalijo „Sl.“, a vi, ki ste družabniki, tako ste nesolidarni in nekolegijalni. — Na dalje; res je, da je lansko leto nekoliko gospodov nemški zapelo, ali iz tega ne sledi, da smo tudi mi slabi Slovenci, posebno, če se pomisli, da tisti gospodje niti niso korenike naše, ali hoteli so imeti svoje veselje. In ko se je to zgodilo, vpilo se je: „Sl.“ hira, pojema in umira! Mi le obžalujemo, da se je to zgodilo. Gospoda, denite roko na srce in se vprašajte, kaj pa ste vi storili dobrega za „Sl.“, za kaj smemo biti vam hvaležni? Morda za to, da mej nami sveti mir kalite? Zakaj pa ne pomislite, če ste dobri Slovenci, kaj si bodo drugi mislili, ki „Sl.“ na tanko ne poznajo, ko bodo brali take stvari, katerim poštene ljudje pravijo: — obrekovanje?

Videč, da kakih pet gospodov zoper „Sl.“ ščuje, se je predsedništvo zahvalilo za svojo čast, in volitev novega predsednika je bila razpisana. Zakaj pa takrat niste prišli in kandidirali? Lehko bi vas petorica slavnost naredila! Neradi povemo, da je prejšnji predsednik bil zopet enoglasno izvoljen. Lep dokaz za nas. In tudi vi ste ga zagovarjali, naj le ostane, a zdaj nas ogovarjate. Vi mislite, opozicije je treba; res je, ali le poštene opozi-

cije. Končno obžalujemo, da nas silite, da vam neresnico odkrivamo, ker mislimo, saj ste vendar tudi vi naši bratje.

Domače stvari.

— (Zopet posip.) Pred nekaj dnevi smo poročali, da je v Brišah pri Zidanem mostu odtrgala se na hribu zemlja in posula šest poslopij in trinajstero ljudij. Denes pa nam dohaja novica, da je prav blizu tam zgodilo se zopet nekaj podobnega. Mej Zidanim mostom in mej Rimskimi toplicami je na 150 metrov dolžine hrib posul se na železnico, oba tira visoko pokril in Savinjo močno zaježil, tako da so zgornji kraji v nevarnosti pred povodnjo, če se zemski zamet brž ne odpravi.

— (O nesreči) pri Zidanem mostu se piše, da se še dozda nij posrečilo, zasute nesrečneže izkopati, akopram sto delavcev iz trbovljanskega rudokopa neprestano dela.

— (Mestnega zbora ljubljanskega) predsinočnja seja je bila zopet precej živahna. Poročilo prinesemo jutri.

— (Novo izdanje Valvazorja.) Ravno kar je izšel in se razdaje drugi zvezčič četrte knjige Valvazorjeve (o kranjskih gradovih). Kdor se je naročiti do zdaj pozabil, naj se podviza. Naroča se pri J. Krajcu v Blaznikovej tiskarni v Ljubljani; vsake 14 dnij izide 1 zvezek, šest pol, zvezek po 50 kr.

— (Duhovensko podporno društvo) za ljubljansko škofijo bode imelo 24. januarja, t. j. prihodnjo sredo, ob pol enajstih zjutraj v Virantovi hiši zbor. Društvo šteje 45 dosmrtnikov in 409 letnikov, tedaj skupaj 454 udov. Ker ima škofija po izkazu lanskega šematizma 563 doma in 28 zunaj škofije živčih duhovnikov, imenik priča, da je dokaj duhovnikov, ki k društvu še niso pristopili. — Društveni račun kaže, da je imelo društvo koncem leta 1875 matice 7132 gold., porabilnega premoženja pa 1666 gold. 37 kr., tedaj skupaj 8798 gold. 37 kr. Leta 1876 imelo je dohodkov 4297 gold. 70 kr. Ako se dohodki primerjajo s stroški, ostane gotovine 10 gld. 84 kr. Vse premoženje koncem leta 1876 je 7200 gold. kapitala in 2364 gld. 84 kr. pa porabilnega premoženja, tedaj skupaj 9564 gold. 84 kr. Č. gospod Valentin Ravnikar je društvu volil 3000 gold., ki se mu pa še niso izročili.

— (V ljudske kuhinji) ljubljanske, ki se po prizadevanji mestnega kasirja g. Hengthalerja snuje, nameravajo se dajati cele porcije po 10 kr., pol porcije po 5 kr. in juha po 2 kr.

— (V ljubljanske deželne bolnici) je bilo pretečeni mesec 625 bolnikov, od teh je umrlo jih 20, a 224 jih je bilo odpuščenih.

— (Od Save) se nam piše, da so v Prevojah imeli koncem preteklega leta po desetletnem nemškutarskem županovanju nove volitve, pri katerih je stara stranka padla in so narodnjaki zmagali. Za ohranjenje nemškutarjev si je posebno prizadeval neki bivši brič, ali vse zastoj je bilo.

— (Imenovanje.) Za mariborski, slovenjebistriški, št. lenartski in radgonski šolski okraj je imenovan za šolskega nadzornika Franc Robič, profesor na učiteljski v Mariboru; za okraj ptujski, ormuški, rogatski, ljutomerski in gornjeradgonski pak nadučitelj v Laškem trgu Janez Ranner.

— (Surovost.) Poroča se nam iz Šmartina pri Litiji 17. t. m. Te dni je na Vodica javorske fare nek kmet z imenom Sk. svojo ženo tako pretepel, da bode težko ostala. Ta surovež je tudi lansko leto sploh dolžen bil, da je zažgal svojo koč navlaš, ker je bil asekuriran.

— (Uboj.) 16. t. m. je imel pred porotniki v Celji Anton Sagadin od Ptuja zagovarjati se zaradi uboja, ker je bil svoje materi, ki se je s sosedom tepla, na pomoč prišel in sosed ubil. Zagovornik je dokazal, da toženec nij hudobnega namena imel, za to so ga porotniki uboja oprostili, a obsojen je bil le na tri mesece zapora in 500 gold. plačila vdovi ubitega.

— (Za en kos kruha.) Drvarski hlapec Peter Ovčar je 24. septembra lani zažgal kaščo za žito Petru Iglarju v Kumnu pri Mariboru za to, ker mu Iglar nij hotel košček kruha dati. Obsojen je bil hudobni požigalec te dni v Celji na 4 leta teške ječe.

— (Potepuhi.) V ljutomerskem okraju je, kakor se od tam piše, letos jako mnogo tatov in potepuhov. Nedavno je znani lopov Hanzekovič starega osobenjaka žugal ubiti, ako mu ne da 5 gld. Starec je kleče prosil za svoje življenje, a lopov ga je vendar tako dolgo tepel in suval, da so ga ljudje, ki so

je mnogo čudnih rečij, katerih jej Trueman nij znal razjasniti, praševala ga je za mnogo rečij, o katerih se je čudil, da jih nij sam sebi uže čisto razjasnil. Trueman je bil ponižnega, ljubeznivega srca, ter se je kot otrok držal svoje vere. Krščanskega uka je le malo užival, a resnobno se je prizadeval živeti po sprejetih naukih. Po vestnem izvrševanju krščanskih krepostij in zlasti po pokorščini proti veliki zapovedi krščanske ljubezni se je morebiti približal bolj duhu svojega božjega učenika, kot mnogi, ki vsak dan čitajo in premišlujejo sveto pismo, ter dosta bolje poznajo krščanske nauke. A nikdar nij globoko preiskaval virov te vere, o katerih dvomiti mu še na misel nij prišlo; tudi nij bil nikakor pripravljen na vprašanja, katera mu je radovedni, živi in komaj izbujeni duh male Jerice stavil. Vendar jej je odgovarjal, kolikor je mogel; kjer pa je sam bil v zadregi, nikakor se nij obotavljal zavrniti jo na Viljema, ki kot je rekel hodi v nedeljsko šolo ter čudovito dobro ve vse te reči. Kar je Jerica od njega mogla

izvedeti, vrtilo se je v teh treh rečeh le: da bog biva v nebesih; da je njegova moč velika in da se ljudje zboljšajo po molitvi. Njeni drobni živahni možjani so se tako zamislili v ta predmet, da ga, ker je bilo uže pozno, iz njenega spomina nij mogla spodrinuti celo misel, da bode denes spavala v novej sobi. Ko je šla v posteljo z belo podobo, katero je pritislila na prsa, in je Trueman otšel s svetilnico, ležala je nekaj časa z odprtimi očmi. Ravno pri nogah njene postelje je bilo okno, Jerica je lahko gledala ven, kot je nekda gledala iz izbe pod streho v hiši Nani Grantovi, ker pa je bilo okno večje, bil je tudi njen razgled večji. Nebo je bilo polno svetlih zvezd in pogled na nje vzbudil je Jerici staro čudenje in radovednost, kdo pač je začetnik tako oddaljenih in svetlih lučic. Ko je tako vanje zrla, prešinila jej je misel dušo: „Bog jih je prižgal. Oh, kako velik mora biti! A otrok zamore moliti k njemu!“ Vstala je iz postelje, približala se oknu in poklekniš in v isto mer kot mali Samuel roke sklenivši je

zrla v nebesa. Zinila nij nobene besede, a v njenih očeh se je zablščela rosa solze, ki se je v njih utrnila. Ali nij bila vsaka solza molitev? Govorila nij nikakoršne molitve, a hrepenela je po Bogu in kreposti. Ali nij bilo to golo hrepenenje molitev? Ali tudi nij uslišal Bog v nebesih, brez čegar volje ne pade vrabec na zemljo, te prve molitve majhenega neizobraženega otroka? Ka mu nij zaklical svoj blagoslov doli na zemljo?

Poznejša leta je Jerica še čestokrat molila. Marsikrat je v revii in nadlogi prosila Boga pomoči, marsikatero uro grenkih skrbi je iskala tolažbe pri istem viru, in kadar jej je primanjalo moči in pogumnosti, bil je Bog krepčilo njenemu srcu. A nikdar se nij bližala božjemu prestolu s čistjšim in prijetnejšim darilom, kakor sedaj, ko je pri svojem prvem kesanju, pri svoji prvi resnobni veri, pri svojem prvem gorečem upanju klečala in imela roke sklenene ter je njeno srce, če so prav ustna molčala, govorila besede preroškega otroka: „Gospod, tu sem!“ (Dalje prih.)

v pomoč pritekli, oteli. — Neka zadruga tatov pa po vaseh okolo Ljutomera hodi in krade, kar jej pod roke pride, vino, klobase, kokoši, obleko in vse, kar se le do odnesti. Žandarmi so uže štiri take ljudi vjeli in zaprli.

— (Nenravnost v šoli.) Tržaški list „Cittadino“ prinaša pismo, v katerem se več očetov pritožuje, da se na tržaški realki dajo naloge, ki imajo nemoralne namene. Take naloge daje učitelj italijanskega jezika in zato očetje urade prosijo, da temu odpomorejo.

— (Figov tat.) Iz Trsta se nam piše: V sredo se je nek fakin splazil na tukajšno veliko ladjo in je ukradel več vencev fig. Pri tem delu ga zahvatijo mornarji, privežejo ga na jambor in ga tako dolgo kofutajo in brcajo, da ga iz te hude muke reši — policija.

Razne vesti.

* (Požar.) V Hatlu na zgornjem Štajerskem je nedeljo zjutraj pogorelo neko poslopje. Žalibog je zgorel tudi petleten deček, ki je s svojim 14-letnim bratom v hlevu spal. Otrok je pač bežal za večjim dečkom in je gledal skozi vrata, a ker je vedno goreča slama raz streho padala, šel je v posteljo nazaj, kjer so ga našli sežganega. Tudi večji deček se je tako opek, da bo težko ostal.

* (Nesreča.) V Mircušlugu na zgornjem Štajerskem je otrok nekega delavca pod vozom na železnici pobiral oglje; na vagon se zadene lokomotiva, in deček obleži strt na železniškem tiru.

* (Protivniki novoletnih voščil.) V zadnjem zboru društva avstrijskih inženjerjev in arhitektov sprejel se je skoraj enoglasno predlog, da si udje tega društva za novo leto ne bodo več čestitali.

* (Obesil) se je na Dunaji hišni oskrbnik one hiše, kjer je bila nedavno krojaška vdova Gottwald zadavljena najdena. Zaradi tega nekateri ljudje sumijo, da jo je on usmrtil. Vendar pa policija za tako obdolženje ni dobila nikakega uzroka. Resnica pa je, da je bil zaradi govornice, ki se je o njem raznesla, poklican pred deželno sodišče, in da bi se temu odtegnil — ali kaj — obesil se je.

* (Umor in samoumor.) Iz Kurje vode na Češkem se piše: „Pretekli teden se je v našem trgu zgodil zločin, da je vse s strmenjem navdal. Učitelj N., ki je pred nekaterimi meseci sem prišel in provizorično službo dobil, zaljubil se je v hčer bogatega fabrikanta H., lepo dekle, ki je učitelja tudi rada videla, kakor pravijo. Toda oče njen o tem nij hotel ničesa vedeti. Znano mu je bilo, da je učitelj lehkomišljen človek in da dekletu ne more preskrbeti dobre prihodnosti. Ko dekle uvidi, da je razmera z učiteljem brezvspešna, uda se očetu in postane nevesta enega najbogatejših mož v vasi. Učitelj zaradi tega postane ves

divji in začne žugati, da dekle prej ustrelji, predno jo kak drug dobó. To žuganje nij nikogar strašilo; a učitelj je pretekli teden svoj strašni namen res izpeljal. Ustrelil je naprvo dekle, potlej pa sebe. Cel trg je šel za pogrebom dekleta, katero so vsi ljudje jako radi imeli.“

* (Brezsrčna mati.) Blizu Trautena na Češkem je 45 let stara ženska svojega osemletnega sinka v vodo vrgla, da je utonil. Vprašana pred sodnijo, zakaj je to storila, je odgovorila, da sina nij mogla iz sovraštva živnega videti.

* (Eksplozija) je bila oni petek v tovarni Noblovi v Požunu; en delavec je bil na več kosov raztrgan.

* (Za plešce.) Vsak dan se kaj novega iznajde in vsaka sleparija se od konca močno kupuje in drago plačuje. In tako se godi v vsakem mestu, kjer žive špekulanti. A bolnišnice za plešce dozda še nij nikdo ustanovil. Nedavno se je v časnikih pisalo, da je petrolej za lase dober. To bi še bilo, ko bi le tako ne smrdela ta prešmentana reč. Kdo bo hodil v družino s petrolejem na glavi, ko nosovi uže vsacega izvohajo, ki je pred ta dan česen ali čebulo jedel? Za to pa je nek špekulant na deželi blizu Pariza v gozdu sezidal veliko veliko hišo, kjer žive taki radovoljni prognanci. Tam se mažejo s petrolejem, hodijo na sprehod, igrajo in keglajo in so veseli, češ, da jim bodo pri vsem tem le zopet lase zrastle. Pa posestniku bolnice nij veliko mar, zato, samo da bi se njegov zavod nekoliko časa vzdržal.

* (3500 kilogramov srebra) je zapustila švedska kraljica Izabela, in sicer so to srebrne posode. Dediči tega mnovega srebra pa so sklenili, da ga bodo prodali državi, da bodo lahko služila se srebrno posodo, kadar bo kaj posebnega.

Listnica opravištv: G. F. S—k v Biljah. Popolno v red.

Umrli v Ljubljani

od 11. do 14. januarja:

Al-jzij Linder, uradn. otrok, 21 m., za vođeno glavo. — Jož Kumel, del., 28 l., v bolnišnici za jetiko. — Marija Rant, delavka, 57 l., v bolnišnici za vtrpljenjem pljuč. — Genofefa Mrak, 66 l., v boln., za vnetjam možj. mre. — Ana Milohnoja, agentov otrok, 19 m., za vođeno glavo.

Franc-ove esence za življenje.

Gotovo in skušeno sredstvo proti večini boleznij z vspešnim učinkom in sicer tako, da bi morala vsaka gospodinja tako zdravilo pri hiši imeti. (53—34)

Jedino pravo dobiva se pri

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani.

Dunajska borza 19. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	61	glđ.	30	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67		25	
1860 drž. posojilo	112		25	
Akcije narodne banke	818		—	
Kreditne akcije	141		40	
London	125		30	
Napol.	10		01	
C. a. cekini	5		94	
Srebro	17		30	

Štev. 882.

(10—2)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1877 se začne 18. januarja t. l., in sicer za vse pse brez izjeme. Posestniki psov naj si najdalje do **1. februarja t. l.** preskrbé marke, za katere plačajo pri mestni blagajnici takso 2 goldinarjev.

Z ozirom na §. 14 izvrševalnih pravil za pobiranje pasjega davka se vsi lastniki psov opominjajo, da o pravem času takso vplačajo, ker od dne 1. februarja t. l. naprej bodo vsi oni psi, kateri se na ulicah dobijo in nemajo za letos veljavne marke takoj od konjača plovljeni.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 16. januarja 1877.

Lepa vila

s hlevi, na tržaški cesti, krasno ležeča, blizu fabrike za tobak, se po ceni prodaje.

Natančneje poroča o tem administracija tega lista. (416—11)

Graške špiritne drože

dobivajo se vsak dan sveže (frišne) v prodajalnici steklenega blaga gosp. **Franca Kolmana** na glavnem trgu št. 236 iz prijaznosti do (378—14) **A. Schneiderja.**

Menj ko pol kilograma (1 funt) se ne prodaje.

Advokat **dr. Josip Sernee** v Celji išče

koncipijenta,

slovenščine zmožnega. (9—2)

Ravnokar je v „Narodnej tiskarni“ v Ljubljani izšlo in se dobiva:

VIII. zvezek „Listki“:

Pomladanski valovi.

Roman, spisal I. Turgenjev, poslovenil dr. M. Samec. 8° 17 pol. Cena 60 kr.

Potem

Trije javni govori.

Govorili prof. Fr. Šuklje, Iv. Tavčar in prof. Fr. Wiesthaler v Ljubljanski čitalnici. 8° 9 pol. Cena 30 kr.

Tužci.

18. januarja:

Evropa Schalk iz Sevnice. — Šušman iz Krškega. Pri **Slonu**: Šušek iz Trsta. — Golob iz Dolenjskega. — Vogler iz Kranja. — Rothschild iz Kaniže. — Lišman iz Pešte. — Dragan iz Čakovca. — Steluzek iz Ponoviča.

Pri **Maličih**: Oppenheim iz Dunaja. — Majhen iz Kočevja. — Koppel iz Dunaja. — Barviart iz Pešte. — Eisler, Frank iz Dunaja.

Pri **Zamoreci**: Dovoršek iz Maribora. — Ribič iz Kranja. — Schriel iz Italije.

Važno za vse,

posebno za krojače za moško in žensko obleko in suknjarje, kajti suknjene in volnate tvarine za suknje, hlače in cele obleke, kakor tudi za plašče za dame, suknje in jope se po najnižjih cenah prodajajo. — Človek se čudi, ako vidi cene na muštrih zaznamovane.

Naslov: „Tuchausverkauf“ Stefansplatz, Jasomirgottgasse, Wien.

(342—6)

Zaloga hišnega orodja Fr. Doberleta in H. Harischa v Ljubljani,

v frančiškanskej ulici št. 8 in na dunajski cesti št. 79.

Največja zaloga hišnega orodja,
izdelanega navadno lepo, kakor tudi najbogatejše okinčanega.

ZALOGA

domačih in inozemskih snovi za mobilije, zagrinjal, rolleaux za okna, prtov za mize, koltrov za postelje, kakor tudi preprog.

Prevzemata tudi tapetiranje sob in okinčanje celih stanovanj, hotelov, kopelj, kancelij itd. itd.

Ceniki in narisi pošljajo se na zahtevanje zastonj, ravno tako oddaje se hišno orodje ali sploh pošiljatev za plačilo na obroke. (248—18)

Cene so kar najmogoče nizke.